

Tillkännagivande av andra staters anslutning till vissa konventioner om straffrättsligt samarbete;

beslutat den 20 maj 2009.

Regeringen ger till kända följande.

Främmande stater är, i den utsträckning som anges nedan, anslutna till vissa konventioner om straffrättsligt samarbete.

1. Till den i Paris den 13 december 1957 daterade europeiska utlämningskonventionen (SÖ 1959:65, 1967:46 och 2001:64) är följande utomnordiska stater anslutna: Albanien, Andorra, Armenien, Azerbajdzjan, Belgien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Cypern, Estland, Frankrike, Förenade kungariket, Georgien, Grekland, Irland, Israel, Italien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Moldavien, Monaco, Montenegro, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, San Marino (från den 16 juni 2009), Schweiz, Serbien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sydafrika, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

2. Till det i Strasbourg den 15 oktober 1975 daterade tilläggsprotokollet (SÖ 1976:27) till 1957 års europeiska utlämningskonvention är följande utomnordiska stater anslutna: Albanien, Andorra, Armenien, Azerbajdzjan, Belgien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Cypern, Estland, Georgien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Moldavien, Monaco, Montenegro, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, Schweiz, Serbien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sydafrika, Tjeckien, Ukraina och Ungern.

3. Till det i Strasbourg den 17 mars 1978 daterade andra tilläggsprotokollet (SÖ 1979:13 och 2000:42) till 1957 års europeiska utlämningskonvention är följande utomnordiska stater anslutna: Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Belgien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Cypern, Estland, Förenade kungariket, Georgien, Italien, Kroatien, Lettland, Litauen, Makedonien, Malta, Moldavien, Monaco, Montenegro, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, Schweiz, Serbien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sydafrika, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

4. Till den i Strasbourg den 20 april 1959 daterade europeiska konventionen (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rätts hjälp i brottmål är följande främmande stater anslutna: Albanien, Andorra, Armenien, Azerbajdzjan, Belgien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Cy-

pern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Georgien, Grekland, Irland, Island, Israel, Italien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Moldavien, Monaco, Montenegro, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, San Marino (från den 16 juni 2009), Schweiz, Serbien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

5. Till det i Strasbourg den 17 mars 1978 daterade tilläggsprotokollet (SÖ 1979:12) till 1959 års europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål är följande främmande stater anslutna: Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Georgien, Grekland, Irland, Island, Italien, Kroatien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Moldavien, Montenegro, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, Serbien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

6. I fråga om den i Strasbourg den 30 november 1964 daterade europeiska konventionen (SÖ 1979:4 och 2000:43) rörande övervakning av villkorligt dömda eller villkorligt frigivna personer, se 1 § förordningen (1979:163) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande kriminalvård i frihet.

7. Till det i Strasbourg den 15 mars 1978 daterade tilläggsprotokollet (SÖ 1981:6) till 1968 års europeiska konvention angående upplysningar om innehållet i utländsk rätt är följande främmande stater anslutna: Albanien, Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Georgien, Grekland, Island, Italien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Makedonien, Mexiko, Moldavien, Montenegro, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Schweiz, Serbien, Slovakien, Spanien, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern, Vitryssland och Österrike.

8. I fråga om den i Haag den 28 maj 1970 daterade europeiska konventionen (SÖ 1973:55 och 2000:45) om brottmålsdoms internationella rättsverkningar, se 1 § förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

9. I fråga om den i Strasbourg den 15 maj 1972 daterade europeiska konventionen (SÖ 1976:21 och 2000:46) om överförande av lagföring i brottmål, se 1 § förordningen (1978:108) om internationellt samarbete rörande lagföring för brott.

10. Till den i Strasbourg den 27 januari 1977 daterade europeiska konventionen (SÖ 1977:12) om bekämpande av terrorism är följande främmande stater anslutna: Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Belgien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Georgien, Grekland, Irland, Island, Italien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Moldavien, Monaco, Montenegro, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, San Marino, Schweiz, Serbien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

11. I fråga om den i Strasbourg den 21 mars 1983 daterade konventionen (SÖ 1985:1 och 2000:47) om överförande av dömda personer, se 13 § förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

12. I fråga om det i Strasbourg den 18 december 1997 daterade tilläggsprotokollet (SÖ 2000:53) till 1983 års konvention om överförande av dömda personer, se 20 a § förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

13. I fråga om den i Wien den 20 december 1988 daterade Förenta nationernas konvention (SÖ 1991:41 och 2000:35) om bekämpande av illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen, se 21 b § förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom och bilaga 1 till den förordningen.

14. I fråga om den i Strasbourg den 8 november 1990 daterade konventionen (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, se 21 c § förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom och bilaga 2 till den förordningen.

15. Till den i New York den 15 december 1997 daterade internationella konventionen (SÖ 2001:22) om bekämpande av bombattentat av terrorister är följande främmande stater anslutna: Afghanistan, Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Andorra, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgien, Belize, Benin, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Botswana, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Burkina Faso, Centralafrikanska republiken, Chile, Colombia, Costa Rica, Cypern, Danmark, Demokratiska republiken Kongo, Djibouti, Dominica, Dominikanska republiken, Egypten, Ekvatorialguinea, El Salvador, Elfenbenskusten, Estland, Etiopien, Fiji, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade arabemiraten, Förenade kungariket, Gabon, Georgien, Ghana, Grekland, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Indien, Indonesien, Irland, Island, Israel, Italien, Jamaica, Japan, Jemen, Kambodja, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgizistan, Kiribati, Komorerna, Kroatien, Kuba, Kuwait, Laos, Lesotho, Lettland, Liberia, Libyen, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Malaysia, Maldiverna, Mali, Malta, Marocko, Marshallöarna, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Mikronesien, Moçambique, Moldavien, Monaco, Mongoliet, Montenegro, Myanmar, Nauru, Nederländerna, Nicaragua, Niger, Nya Zeeland, Norge, Pakistan, Palau, Papua Nya Guinea, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Qatar, Rumänien, Rwanda, Ryssland, Saint Kitts och Nevis, Saint Vincent och Grenadinerna, San Marino, Saõ Tomé och Príncipe, Saudiarabien, Schweiz, Senegal, Serbien, Seychellerna, Sierra Leone, Singapore, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Sudan, Swaziland, Sydafrika, Sydkorea, Tadzjikistan, Tanzania, Thailand, Tjeckien, Togo, Tonga, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Uganda, Ukraina, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Venezuela, Vitryssland och Österrike.

16. Till den i New York den 9 december 1999 daterade internationella konventionen (SÖ 2002:44) om bekämpande av finansiering av terrorism är följande främmande stater anslutna: Afghanistan, Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Andorra, Antigua och Barbuda, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgien, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Botswana, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Burkina Faso, Centralafrikanska republiken, Chile, Colombia, Cooköarna, Costa Rica, Cypern, Danmark, Demokratiska

republiken Kongo, Djibouti, Dominica, Dominikanska republiken, Ecuador, Egypten, Ekvatorialguinea, Elfenbenskusten, El Salvador, Estland, Fiji, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade arabemiraten, Förenade kungariket, Gabon, Georgien, Ghana, Grekland, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Indien, Indonesien, Irland, Island, Israel, Italien, Jamaica, Japan, Jordanien, Kambodja, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgizistan, Kiribati, Komorerna, Kongo, Kroatien, Kuba, Laos, Lesotho, Lettland, Liberia, Libyen, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Malaysia, Maldiverna, Mali, Malta, Marocko, Marshallöarna, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Mikronesien, Moçambique, Moldavien, Monaco, Mongoliet, Montenegro, Myanmar, Nauru, Nederländerna, Nicaragua, Niger, Nigeria, Nya Zeeland, Norge, Palau, Panama, Papua Nya Guinea, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Qatar, Rumänien, Rwanda, Ryssland, Saint Kitts och Nevis, Saint Vincent och Grenadinerna, Samoa, San Marino, São Tomé och Príncipe, Saudiarabien, Schweiz, Senegal, Serbien, Seychellerna, Sierra Leone, Singapore, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Sudan, Swaziland, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tadzjikistan, Tanzania, Thailand, Tjeckien, Togo, Tonga, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Uganda, Ukraina, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Vanuatu, Venezuela, Vietnam, Vitryssland och Österrike.

17. I fråga om den i Palermo den 15 november 2000 daterade Förenta nationernas konvention (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (Palermokonventionen) samt tilläggsprotokollet den 15 november 2000 om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn (SÖ 2004:22) och tilläggsprotokollet den 15 november 2000 mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen (SÖ 2007:26) till konventionen, se 21 f och 21 g §§ förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom och bilagorna 3–5 till den förordningen.

18. Till den i Bryssel den 29 maj 2000 daterade konventionen (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater är följande främmande stater anslutna: Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Lettland, Litauen, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

19. Till det i Luxemburg den 16 oktober 2001 daterade protokollet (SÖ 2005:43) till konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater är följande främmande stater anslutna: Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Lettland, Litauen, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

20. I fråga om den i New York den 31 oktober 2003 daterade Förenta nationernas konvention (SÖ 2007:44) mot korruption, se 21 h § förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom och bilaga 6 till den förordningen.

Detta tillkännagivande ersätter tillkännagivande (2007:149) av andra staters anslutning till vissa konventioner om straffrättsligt samarbete.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Håkan Friman
(Justitiedepartementet)

